

Σκεφτήκαμε τον κόσμο ανάποδα και ήταν ωραίος!

Το σκηνικό που διαμορφώνεται...

Μετά από μια δεκαετία καπιταλιστικής κρίσης και οκτώ χρόνια μνημονιακής πολιτικής, το εργασιακό και κοινωνικό τοπίο στην Ελλάδα φαντάζει σκοτεινό. [Το νέο ασφαλιστικό που εφαρμόζεται](#) έχει μετατρέψει την κοινωνική ασφάλιση από στοιχείο του κοινωνικού κράτους σε μηχανισμό υπερχρέωσης των ασφαλισμένων. Τα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα είναι διαλυμένα, σχεδόν για το σύνολο των αρχιτεκτόνων και των αρχιτεκτονισσών. Η ανεργία, η υποαπασχόληση, η ετεροαπασχόληση, η ελαστική εργασία, η δουλειά με το πρότζεκτ, οι ετεροχρονισμένοι και λειψοί μισθοί, έχουν γίνει πλέον καθεστώς για την πλειοψηφία και [ειδικότερα για τις νεώτερες γενιές του κλάδου](#). Οι άλλες πλευρές αυτής της πραγματικότητας, είναι η υπερεντατική και κακοπληρωμένη μισθωτή εργασία, τα υπέρογκα χρέη, τα κλειστά γραφεία, οι αμοιβές-χαρτζιλίκια και, βέβαια, τα τεράστια κύματα νέας μετανάστευσης.

Αλλά και για όσους και όσες έχουν κάποια απασχόληση, η άσκηση του επαγγέλματος τείνει να μην έχει καμία σχέση με τον δημιουργικό αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και να περιορίζεται στο κυνήγι διεκπεραιωτικών εργασιών όπως οι ρυθμίσεις αυθαιρέτων και η ένταξη πελατών σε προγράμματα όπως το [«Εξοικονομώ»](#) το οποίο οδηγεί σε ατελείωτες απλήρωτες ώρες εργασίας σε συνθήκες χάους, χωρίς να αλλάζει το σημερινό κοινωνικό σκηνικό στο οποίο η ενεργειακή φτώχεια συνυπάρχει με την ενεργειακή σπατάλη. Την ίδια στιγμή [ο νέος νόμος για το δομημένο περιβάλλον](#) οδηγεί στην κατάργηση του δημόσιου –αλλά και του οποιοδήποτε- ελέγχου και στην μεταφορά όλης της ευθύνης των μέχρι τώρα πολεοδομικών διοικητικών πράξεων στους ιδιώτες μηχανικούς και του κόστους του ελέγχου στους ιδιοκτήτες ακινήτων. Τέλος, [το Μητρώο Τεχνικών Έργων](#), τη θεσμοθέτηση του οποίου προωθεί η κυβέρνηση, μέσω της επέκτασης του τρόπου με τον οποίο γίνονται τα δημόσια έργα και στα ιδιωτικά, χωρίζει τους μηχανικούς σε κάστες ανάλογα με την τάξη του πτυχίου, επιφυλάσσοντας την χειρότερη μοίρα για τους νεότερους και όσους/ες δεν έχουν πάρει ακόμα το πτυχίο τους και συνεπάγεται την πλήρη απόσπαση του πτυχίου από τα επαγγελματικά δικαιώματα και την αντικατάστασή του από ένα εισιτήριο εισόδου σε ένα διαρκή κύκλο πιστοποιήσεων.

Η κοινωνική λεηλασία συχνά συνοδεύεται και από ένα κλίμα πολιτικής και κινηματικής απογοήτευσης. Η μνημονιακή προσαρμογή της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και η συνέχιση της πολιτικής των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, έχουν εμπεδώσει σε σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας το δόγμα «δεν υπάρχει εναλλακτική» παρά το πολύμορφο κίνημα που αναμετρήθηκε με το εγχώριο και διεθνές πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο στα πρώτα χρόνια της κρίσης. Για μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, καμία ελπίδα δε βρίσκεται πλέον στη συλλογική διεκδίκηση και οι όψεις κοινωνικού κανιβαλισμού και ανημπόριας, ατομικού εγκλεισμού και επιβιωτισμού γίνονται όλο και πιο κυρίαρχες.

Κανείς δεν πείθεται με τα μετα-μνημονιακά success stories που υπόσχεται η κυβέρνηση. Ακόμα και αν εμφανιστεί μια ονομαστική ανάπτυξη, οι πολιτικές λιτότητας

θα παραμείνουν και θα ενισχυθούν, ωφελώντας τους λίγους ενάντια στα συμφέροντα των πολλών. Ο εθνικισμός και η ακροδεξιά παλεύει να πάρει το κεφάλι, όπως αποτυπώνεται και στα εθνικιστικά συλλαλητήρια για τη Μακεδονία, ενώ ακόμα και η φασιστική Χρυσή Αυγή προσπαθεί να αναβαπτιστεί. Σε παγκόσμιο επίπεδο, η κρίση συνεχίζεται και οι απειλές νέων πολεμικών ανταγωνισμών και συρράξεων φαντάζουν όλο και πιο απειλητικές, ειδικά για την ευρύτερη περιοχή μας.

... αλλάζει μόνο με συλλογικούς αγώνες

Ενάντια στην απογοήτευση, την παραίτηση και τους αδιέξοδους ατομικούς δρόμους επιμένουμε ότι μόνο οι συλλογικοί αγώνες αλλάζουν τον κόσμο. Οι συλλογικοί αγώνες του παρελθόντος καθυστέρησαν και μπλόκαραν, έστω προσωρινά, μέτρα και πολιτικές. Σήμερα οι συλλογικές κινητοποιήσεις υπερασπίζονται το δικαίωμα στην κατοικία απέναντι στους ληστρικούς πλειστηριασμούς. Δημιουργούν δομές αγώνα και αλληλεγγύης που βοηθούν την καθημερινή ζωή, καταπολεμούν την ξеноφοβία και το ρατσισμό, έχουν οδηγήσει στον περιορισμό της εγκληματικής Χρυσής Αυγής. Οι συλλογικοί, ανατρεπτικοί αγώνες μπορούν να πετύχουν νίκες σήμερα στον χώρο εργασίας, όπως αναδεικνύει η δράση του [Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών](#), και στο μέλλον και σε συνολικό επίπεδο, ενάντια στις κυβερνήσεις, την ΕΕ, το ΔΝΤ, τον καπιταλισμό.

Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων είναι ένας συλλογικός φορέας που έδωσε τα τελευταία χρόνια σημαντικές μάχες, από το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα, μέχρι την υπεράσπιση των ασφαλιστικών, επαγγελματικών και εργασιακών δικαιωμάτων και από τη συμμετοχή σε απεργιακούς αγώνες σε συντονισμό με το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, σωματεία και συλλογικότητες του κλάδου, μέχρι την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων και του δικαιώματος στην κατοικία. Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων έχει ανάγκη τον καθένα και την κάθε μια από εμάς για να γίνει ένα πραγματικό εργαστήριο αγώνα, συλλογικότητας, δημιουργίας και αναζήτησης σχετικά με το επάγγελμα και το αντικείμενο της αρχιτεκτονικής και της πόλης. Παρά τις προσπάθειες που έγιναν, ο Σύλλογος απέχει ακόμα από το να είναι μια ζωντανή, μαχητική συλλογικότητα και δεν θα γίνει χωρίς την ευρύτερη συμμετοχή των αρχιτεκτόνων και αρχιτεκτονιστών που προσπαθούν να ζήσουν από τη δουλειά τους, των άνεργων, των μισθωτών, των αυτοαπασχολούμενων, κ.λπ.

Η Αριστερή Κίνηση Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων (ΑΚΕΑ)

- Ως ΑΚΕΑ προσπαθήσαμε να στηρίξουμε κάθε μορφή κοινωνικής αντίστασης καλώντας και συμμετέχοντας σε συνελεύσεις και κινητοποιήσεις για θέματα εργασιακά, ασφαλιστικά κ.λπ. και πρωτοστατώντας σε δράσεις αλληλεγγύης, όπως το Αλληλέγγυο Εργαστήριο Σχεδίου του ΣΑΔΑΣ Αττικής που συνεχίζει για 5^η συνεχή χρονιά, χάρη στη συμμετοχή πολλών συναδέλφων και συναδελφισσών.
- Προτείναμε ή στηρίξαμε ψηφίσματα αλληλεγγύης και καταθέσαμε αναλυτικές επεξεργασίες στο πλαίσιο του Συλλόγου για κάθε σημαντική εξέλιξη που απασχολεί τον κλάδο.

- Στηρίξαμε κάθε θετική πρωτοβουλία στον Σύλλογο, από τις Αρχιτεκτονικές Διαδρομές έως το συνέδριο «Αττική σε Κρίση» του ΣΑΔΑΣ Αττικής.
- Διοργανώσαμε μία σειρά δημόσιων συζητήσεων και εκδηλώσεων για την αρχιτεκτονική και την πόλη, επιδιώκοντας να ανοίξουμε τα ζητήματα του χωρικού σχεδιασμού και των πολιτικών στον ευρύτερο κοινωνικό διάλογο.
- Δημιουργήσαμε τον αυτοοργανωμένο θεσμό της Συνάντησης Νέων Αρχιτεκτόνων, ο οποίος εδώ και πέντε χρόνια λαμβάνει χώρα κάθε καλοκαίρι στον ξενώνα Στάμου Στούρνα, με τη διοργάνωση εκδηλώσεων, συζητήσεων, προβολών, συναυλιών, εργαστηρίων με στόχο τη σφυρηλάτηση δεσμών αλληλεγγύης και συλλογικότητας μεταξύ των νέων συναδέλφων.

Κάναμε κι άλλα πολλά. Παραλείψαμε και δεν κάναμε ακόμη περισσότερα. Κάποια από αυτά δεν μπορέσαμε και κάποια απαιτούν εκείνη τη μαζικότητα και τη κοινωνική συμμετοχή που σήμερα δεν υπάρχει. Πιστεύουμε όμως ότι έναν τέτοιο Σύλλογο αξίζουμε και αξίζει να συμβάλλουμε στην ανασυγκρότησή του.

Γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι οι εκλογές του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ δε μπορούν να αλλάξουν τη συνολική εικόνα στην κοινωνία και τον κλάδο. Είναι όμως μια πραγματικά σημαντική πολιτική μάχη για τη φυσιογνωμία και το μέλλον του Συλλόγου. Γιατί θα κρίνουν αν θα μείνει ένας προοδευτικός συλλογικός φορέας, αν θα αντεπιτεθούν οι παλιές και νέες μνημονιακές δυνάμεις κατευθύνοντας τον σε μια νεοφιλελεύθερη – εργοδοτική κατεύθυνση ή αν θα μετατραπεί σε μια ενεργή, αγωνιστική συλλογικότητα με δυνατότητες να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των συναδέλφων και των συναδελφισσών, των ανέργων, όσων προσπαθούν να ζήσουν από τη δουλειά τους και της νεώτερης γενιάς.

Επιδιώκουμε να λειτουργούμε αμεσοδημοκρατικά, προσπαθούμε να συνενώσουμε διαφορετικές οπτικές της αριστεράς και του κινήματος, από τις καθημερινές μάχες και τα άμεσα επίδικα του κλάδου ως τη διεκδίκηση ενός απελευθερωτικού οράματος ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αυτός ο κόσμος δεν μας χωράει, να τον αναποδογυρίσουμε!

